

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

29 august 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Țurcan Anatolie,
Judecători - Talpă Boris și Daguța Sergiu,

examinând cererea președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, Mironov Andrei, cu privire la soluționarea examinării cererii de recuzare înaintată de inculpatul Țurcan Artur judecătorilor Curții de Apel Comrat, Colev Grigore, Mironov Andrei și Starciuc Ștefan, de la judecarea cauzei penale în privința lui Țurcan Artur, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal,

c o n s t a t ă :

1. Președintele interimar al Curții de Apel Comrat, Mironov Andrei, a înaintat cerere prin care solicită soluționarea examinării cererii de recuzare înaintată de inculpatul Țurcan Artur judecătorilor Curții de Apel Comrat, Colev Grigore, Mironov Andrei și Starciuc Ștefan de la judecarea cauzei penale în privința lui Țurcan Artur, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, deoarece la Curtea de Apel Comrat activează doar patru judecători și formarea completului de judecată pentru examinarea cererii de recuzare în instanța dată este imposibilă.

Totodată, a fost solicitat, în caz de admitere a cererii de recuzare, desemnarea altei instanțe egale în grad, pentru judecarea cauzei menționate.

2. Examinând cererea de recuzare, în raport cu prevederile legii, Colegiul penal consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.33 alin.(2) pct. 6) Cod de procedură penală, judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat, dacă există alte circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului.

Art.33 Cod procedură penală, prevede cazurile de incompatibilitate a judecătorului, astfel, legiuitorul permițând invocarea și altor circumstanțe decât cele prevăzute la alin.(2) pct. 1)-5) din articolul menționat, cu condiția ca îndoială rezonabilă asupra imparțialității, trebuie să se fundamenteze pe suficiente elemente și fapte obiective.

Jurisprudența CEDO denotă și ea faptul că prezumția în favoarea imparțialității personale a judecătorului se aplică atâta timp cât nu există probe contrarii (*hotărârea Hauschildt versus Danemarcă*), hotărâtor fiind faptul dacă temerea de imparțialitate este justificată în mod obiectiv (*hotărârea Fey versus Austria*).

Astfel, în sensul art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil implică și dreptul la o instanță imparțială. În acest sens, instanța are obligația de a oferi toate garanțiile suficiente, de a exclude orice dubii rezonabile referitor la imparțialitate, aparențele având un rol decisiv (*Piersack v. Belgium, no. 8692/79 din*

01.10.1982, §30, *Padovani v. Italy nr.13396/87 din 26.02.1993, §27*). Or, într-o societate democratică, instanța de judecată trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

În jurisprudența sa, cu ocazia definirii imparțialității instanței, Curtea Europeană a menționat că, orice judecător despre care se poate crede că, nu ar fi pe deplin imparțial cu privire la judecarea cauzei ce i-a fost dată spre soluționare, este obligat să se abțină, să o examineze (*Castillo Algar v. Spain, nr.79/1997/863/1074 din 28.10.1998, §45*).

Din materialele cauzei rezultă că, inculpatul Țurcan Artur a înaintat cerere de recuzare, motivând că neîncrederea față de judecătorii nominalizați, i-a apărut în legătură cu faptul desemnării unui apărător din oficiu, fapt cu care dânsul nu este de acord. Colegiul penal conchide că, cele invocate nu prezintă circumstanțe întemeiate - care ar pune la îndoială imparțialitatea judecătorilor Curții de Apel Comrat. Art.34 alin.(2) Cod de procedură penală stipulează că, pentru motivele prevăzute la art.33 Cod de procedură penală, judecătorul poate fi recuzat și de către părțile în proces. Recuzarea trebuie să fie motivată și poate fi propusă, de regulă, înainte de începerea cercetării judecătorești. Cererea de recuzare poate fi făcută mai târziu numai în cazurile dacă cel care face propunere a de recuzare a aflat motivul recuzării abia după începerea cercetării judecătorești. Dezacordul cu numirea unui apărător din oficiu nu echivalează cu un temei legal de recuzare a judecătorilor.

Ținând cont de prevederile legale sus enunțate, în raport cu argumentele invocate în vederea recuzării, Colegiul penal constată că nu există nici o probă care ar indica la careva împrejurări, ce trezesc îndoieli în privința imparțialității judecătorilor Curții de Apel Comrat, Colev Grigore, Mironov Andrei și Starciuc Ștefan, de la judecarea cauzei penale în privința lui Țurcan Artur, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Astfel, argumentele invocate în declarația de recuzare sunt doar declarative, ne fiind prezentate probe ce ar genera dubii cu privire la imparțialitatea judecătorilor în cauză.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că afirmațiile referitor la imparțialitatea judecătorilor sunt doar niște presupuneri subiective, lipsite de suport probatoriu și nu pot fi interpretate ca temei de incompatibilitate prevăzut la art.33 Cod de procedură penală, circumstanță ce impune soluția de respingere a cererii de recuzare ca fiind neîntemeiată.

3. În conformitate cu art.35 Cod de procedură penală, Colegiul penal

d i s p u n e:

Respinge cererea de recuzare înaintată judecătorilor Curții de Apel Comrat, Colev Grigore, Mironov Andrei și Starciuc Ștefan de la judecarea cauzei în privința lui Țurcan Artur, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, ca fiind neîntemeiată.

Prezenta încheiere nu este susceptibilă căilor de atac.

Încheierea pronunțată integral la 29 august 2023.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Daguța Sergiu